

Toisen kotimaisen kielen opiskelun pakollisuuden poistaminen (aloitteen tekijä: Oulun Kokoomusopiskelijat)

Viime aikoina Suomessa on keskultu paljon toisen kotimaisen kielen opiskelusta. Vuoden 2015 alussa eduskunta käsitteli asiasta tehdyn kansalaisaloitteen, jota olivat kannattaneet poliittisista järjestöistä esim. Kokoomusnuoret ja Perussuomalaiset Nuoret. Tuhatkunta oli kuitenkin ottanut päinvastaisen kannan ja liittoutunut asiassa Sosialidemokraattiset Opiskelijat – SONK ry:n kanssa. Oulun Kokoomusopiskelijat ry katsoo tämän poliittisen kannanoton olleen virhe, joka pitäisi korjata.

Perustelut

Perustelut toisen kotimaisen kielen pakollisuudesta eivät kestä kriittistä tarkastelua.

Oulun Kokoomusopiskelijat ry osoittaa tämän kumoamalla yleisimpiä virheellisiä perusteluja pakkoruotsista (ja -suomesta) ja esittää sitten perusteluja kielivapauden puolesta.

I. Yleisimpiä argumentteja toisen kotimaisen kielen opetuksen pakollisuuden puolesta vasta-argumentteineen

1. Suomen perustuslaki takaa peruspalvelut sekä suomen- että ruotsinkielisille. Tämän turvaamiseksi on pakollinen toisen kotimaisen kielen opetus välttämätöntä.

Perustuslaissa ei sanota kielten opetuksen pakollisuudesta mitään – itse asiassa toinen kotimainen kieli tuli pakolliseksi oppiaineeksi vuonna 1968. Pakkoruotsin oppimistulokset ovat erittäin heikot, eikä suomenkielisiä suomalaisia ole kyetty edes puolen vuosisadan pakkoruotsin opintojenkaan jälkeen muuttamaan kaksikieliseksi.

Ruotsinkieliset palvelut tulee ensisijaisesti turvata ruotsia äidinkielenään käyttävien työvoimalla, mutta tätä voidaan lisäksi täydentää ruotsia vapaaehtoisesti opiskelleilla henkilöillä, joita riittäisi kielivapauden toteutuessa. Ruotsinkielisiä on maamme väestöstä noin 5 %. Jos siis esimerkiksi vain 10 % suomenkielisistä opiskelisi ruotsia, olisi potentiaalisia palveluntarjoajia silti kaksinkertainen väestönosa ruotsinkielisiin nähden. Kyselytutkimusten mukaan ruotsia opiskelisi kuitenkin vapaaehtoisesti huomattavasti enemmän - noin puolet suomenkielisistä - joten perustuslain takaamat palvelut tulisivat helposti turvatuiksi.

2. Onhan muitakin pakollisia aineita kuten matematiikka ja biologia.

Sanomalla ”onhan muitakin pakollisia aineita, siksi myös tämä” voitaisiin perustella myös pakkonorjaa, pakkovenäjää jne. Matematiikan ja biologian perustiedot ovat tarpeellisia kaikille ja kaikkialla maailmassa, eli niille on selkeät yleishyödylliset perusteet, jotka ruotsin kieleltä puuttuvat.

3. Toisen kotimaisen osaaminen on hyvä pohja oppia muitakin kieliä.

Tämä on puolikas totuus. On totta, että kynnys oppia uutta kieltä on sitä matalampi mitä useampaa kieltä osaa ennakkoon, mutta totta on myös se, että parhaiten esimerkiksi ranskaa oppii opiskelemalla ranskaa eikä ensin

ruotsia (tai suomea) ja sitten ranskaa.

4. Peruskoulu ja toisen asteen oppilaitokset ovat yleissivistäviä ja ruotsin opiskelu on sivistävää.

Kyllä, mutta eikö esimerkiksi saksan, ranskan tai espanjan opiskelu ole sivistävää? Ovatko Pohjolan ulkopuolella asuvat, ruotsia osaamattomat ihmiset, sivistymättömiä moukkia?

5. Ruotsi ja ruotsin kieli ovat keskeinen osa historiaamme.

Kyllä, mutta historiaa opiskellaan historiantunneilla. Kielten opetuksen täytyy tähdätä tulevaisuuden tarpeisiin, ei menneisyyteen. Menneisyyteen ei voi työllistyä eikä edes lähteä turistimatkalle kieliosaamistaan hyödyntämään.

6. Ruotsin kieli on osa pohjoismaista identiteettiämme.

Jokaisella on oikeus päättää omasta identiteetistään eikä sitä tule sanella ylhäältäpäin. Jollekin pohjoismaisuus on tärkeä osa identiteettiä, jollekin toiselle ei. Erityisen kummallista on että pohjoismainen identiteetti syntyisi nimenomaan ruotsia osaamalla. Eikö suomen kieli ole jo pohjoismaisuutta?

7. Pakkoruotsi edistää kielellistä monimuotoisuutta.

Miten monimuotoisuus kasvaa siitä, että kaikki kansalaiset pakotetaan lukemaan yhtä ja samaa kieltä laajemman kielivalikoiman sijaan?

8. Meidän pitäisi opiskella enemmän kieliä, ei vähemmän.

Kielivapauden ajatus ei ole vähentää kielten opiskelua, vaan päinvastoin.

Toisen kotimaisen kielen sijaan koulussa olisi mahdollista opiskella jotain muuta kieltä. Eli kielivapauden myötä suomalaisten kielitaito monipuolistuisi.

9. Toisen kotimaisen kielen pakollinen opiskelu edistää kansainvälisyyttä.

Todellisuudessa maamme hirttäytyminen kahteen kansainvälisesti pieneen kieleen (suomi, ruotsi) on pikemminkin nurkkakuntaista, ei avautumista kansainvälisyydelle.

10. Eihän sitä koskaan tiedä, muuttaako tulevaisuudessa töiden perässä Pohjanmaan ruotsinkieliselle alueelle tai vaikkapa Ruotsiin.

Sitäkään ei tiedä, muuttaako Viroon, Ranskaan, Saksaan tai esimerkiksi Japaniin. Kouluopetuksessa ei tule varautua kaikkiin mahdollisiin skenaarioihin pakko-opetuksella.

II. Argumentteja kielivapauden puolesta

1. Kielten, kuten muidenkin oppiaineiden opiskelussa motivaatio on tärkeä tekijä. Vapaaehtoisesti jotakin ainetta opiskeleva on motivoituneempi ja todennäköisesti menestyy opinnoissaan paremmin kuin pakolla opiskeleva.

2. Ruotsin kielellä on suomenkielisten suomalaisten keskuudessa heikko maine. Tilanne on parempi kysyttäessä ruotsinkielisiltä suomen kielen imagosta, mutta parannettavaa on siinäkin. Imago tappioon on useita syitä, mutta pakollisuus tuskin ainakaan lieventää niitä. Toisen kotimaisen kielen opiskelun muuttaminen vapaaehtoiseksi parantaisi molempien kansalliskieltemme julkisuuskuva kansalaisten keskuudessa.

3. Suomalaisten kielivaranto paranisi ja monipuolistuisi, jos kouluissa saisi vapaasti valita toisen kotimaisen kielen sijaan jonkin suurista maailmankielistä.

Edellä olevan nojalla Oulun Kokoomusopiskelijat ry esittää, että hyväksyessään tämän aloitteen liittokokous velvoittaa Tuhatkunnan hallitusta ottamaan Tuhatkunnan uudeksi poliittiseksi tavoitteeksi kielivapauden edistämisen ja toisen kotimaisen kielen opiskelun pakollisuuden poistamisen.

Liittohallituksen vastaus aloitteeseen:

Liittohallitus kiittää Oulun Kokoomusopiskelijat ry:tä myös tästä aloitteesta. Viitaten edelliseen aloitevastaukseen liittohallitus toteaa, että yksittäiset politiikkatoiveet on syytä käsitellä osana suurempia asiakirjoja, kuten tavoiteohjelmaa tai vaaliohjelmaa. Kielivapauden edistämistä ja toisen kotimaisen kielen opiskelun pakollisuuden poistamista voi käsitellä esimerkiksi vaali- ja hallitusohjelma-asiakirjan yhteydessä tai tavoiteohjelman yhteydessä siinä liittokokouksessa, jossa se on auki.

Edellä mainitun perusteella liittohallitus esittää, että liittokokous toteaisi aloitevastauksen riittäväksi selvitykseksi aloitteen johdosta.